

вишь, като съ подобнаго си (човѣшки) въ Божіето устроене; ти не щѣше, думамъ да ма вързвашъ, като единъ скоть, защото ній всички сме раби на Бога вишняго, който едни иска въ честь, а други въ безчестіе, а напѣтъ нѣкого си възвишава на царство, други пъкъ сваля отъ царскія столъ. Зато и прѣмъждрий Соломонъ говори: »по добро е да имашъ мъдрость, а не богатство.« Това той като говорѣше Господарьтъ му никакъ го не слушаше, но гордостно са расхождаше у кораблятъ. Той бѣше богатъ човѣкъ, който имаше три корабли Фронисисъ обкованъ, като робъ у вериги, сѣди въ корабля, отдѣто тайно са молѣше на Бога. А господарьтъ му имаше единъ свой вѣренъ слуга на име Прокопій, който бѣше човѣкъ остроуменъ и разбранъ, и когото господарьтъ много бѣше обикналъ, щото мислѣше да му бѣде като синъ и да го направи наслѣдникъ на сичкото негово богатство, комуто и прѣдаде тритѣ си натварени корабли да ги закара у отечеството му; а самъ остана съ празнія корабъ да отиде въ други градъ, отдѣто мислѣше да намѣри наемъ (кирія). Тойзи Прокопій, за когото ние думата, като прие отъ Господаря си тритѣ кораби, стѣкми са да потегли на пѣтъ; нему бѣше прѣдаденъ и нашъ Фронисисъ да го заведе у дома на Господаря си за да слугува.

Въ това врѣме, догдѣто кораблитѣ стоѣхъ юще на пристанището да чакатъ благопріятенъ вѣтъръ за плуваніе, ето че пакъ замракнахъ тамъ. Въ тѣзи нощъ Прокопій са улови съ единъ Евреинъ да играе *комаръ* и въ нѣколко часа той проигра и тритѣ корабли на господаря си съ сичкото въ тѣхъ имаше, щото му останахъ токо една дрѣшка и едниъ грошъ дребни пари; той незнаеше какво да прави. Евреиньтъму дозволи само да прѣспи въ кораблитѣ, и щомъ са съмне, да са очисти отъ тѣхъ на вѣнъ — да отиде кждѣто му очитѣ видятъ.

Стайчката, у която играяхъ двамата, бѣше прѣ-